

After Midnight 6/2021

Jmenuje se to Krajina domova a začíná to v Karlíně. Z toho vyplývá, že si mladá písničkářka a klavésistka Bára Zmeková nic neulehčuje. V karlínském Central parku v rohu vyzve Ivana Hlase, v hospodě U města Hamburku zas Vlastu Třešňáka a zdá se, že s tříčlenným doprovodem harmonika - housle – bicí do nálady písní obou starších pánů pěkně zapadne. Omyl: Nezapadne, vlastní šraml přehluší elektronickými klávesami a vytvoří náladu úplně jinou, úplně jiný Karlín pro úplně jinou generaci, a jak mám Hlase i Třešňáka rád, tohle je úplně jiná hudba. Ospravedlnit je může snad jen to, že dnešní Karlín je dost jiná krajina než ta před povodní v roce 2002. Tolik k úvodní skladbě úvodního koncertu na hlavním podiu. Ty další na ni navázaly a potvrdily, že k originálním písničkářkám jako jsou zde už letos vystupující Beáta Hlavenková, či zde v nedávných ročnících vystupující Lenka Dusilová nebo Dorota Barová přibývá další mladá dáma zrozená pro krajinu snů.

Pro jinou krajinu byla zrozena Kapela Maliszów, která Báru Zmekovou na podiu v jízdně, kam nás znovu zahnal déšť, vystřídala. Rodinná firma otec Jan (housle, akordeon), syn Kacper (housle) a dcera Zuzana (bicí, violoncello) nepochybně reklamně vyhovuje sloganu Born To Run, ať už tím myslíme píseň Bruce Springsteena, nebo populární knihu Christophera McDougalla. Knihu jsem nečetl, protože běhám od doby, kdy jsem ještě neuměl číst, a mám v té věci jasno, píseň se mi líbí už řadu let, Kapela Maliszów od středečního večera. Ta akustická palba vlastních i tradičních někdy zpívaných, jindy instrumentálních skladeb by byla ve sluchátkách nejlepší vzpruhou dálkovým běžcům snažícím se překonat hřebeny Nízkých Beskyd, Mohylových vrchů nebo Mlýnských hor, ať už jsou ty ze stránek Pána prstenů nebo z písně Flatta a Scruggse. A určitě by si takový Maliszowci podporovaný sluchátkář nepotřeboval k příběhu pomáhat nordickými holemi ani větší než malou dávku brufenů. Ovšem jen do doby, kdy bude hudba do sluchátek zakázána jako nepřipustný doping. Že se Kapela Maliszow nelíbila jenom mně, potvrdily dva přídivky, což je meta, ke které se letos ještě žádná kapela nedostala.

Po čtyřech Čechách a Českách, trojici Poláků (2 x on + 1 x ona) přišli ještě 2 Švédové. Jeden urostlý v placaté čepici, s bílými vousy a v pracovních lacláčích, druhý štíhlý a vysoký v kulatých profesorských brýlích. Dohromady se jmenují Väsén, každý zvlášť Olov Johansson (nyckelharpa) a Mikael Marin (viola). Marin se svou dobráčkou vizáží připomíná Toma Bombadila a já ho přímo slyším, jak volá: „Pust' je, Dědku Vrbáku! Co si myslíš, hlupáku? Pročpak ses probudil? Jez hlínu! Ryj v zemi! Usni snem! Mluví k tobě Bombadil!“ Johansson nepřipomíná žádnou postavu z Tolkiena ani žádného Švéda, kterého znám. To mu neubírá na sympatiích, které u mě má i vousatý Marin. S věčným komentováním jednotlivých skladeb mi připadali jako Veselí filištínové, čtenářský klub Mladého hlasatele. Nebyli tak úderní jako Poláci z hor, navíc nezpívali, o to víc se však soustředili na instrumentální předvedení skladeb, které se díky použití tradičních nástrojů tvářily jako lidové, ale ve skutečnosti šlo o autorská díla. I tato krajina v okolí Uppsaly a Starého hvozdu se mi zalíbila: „Tohle je tok Opletnice. Přichází z Vrchů a teče na jihozápad středem Hvozdu a u Koneckých se vlévá do Brandyvíny.“

Což mi připomíná, že vám pořád dlužím vysvětlení, jak to bylo na břehu Brandyvíny s tulákem starým, doktorem práv Jiřím Macháčkem.

Milan Zeibert

Čtvrtek 29. 7.

Krajiny duše
(od 17.30 hod.)

**Iva Bittová
& Mucha Quartet**
(ČR/Slovensko)

Maria Mazzotta (Itálie)

Damir Imamović
(Bosna a Hercegovina)

Noční koncert

Stará tkalcovna, 30 minut po
skončení večerního koncertu
Mehdi Aminian Jazi (Írán)

Program Open scény
každý den v kapli sv.
Anny ve Špitálku vždy od
14.00 hodin:

Pátek 30. 7.

Roman Hampacher

Kytarista, zpěvák,
pedagog, pastor a snilek.
Za použití akustických
kytar, včetně barytonové,
looperu a různých efektů
vytváří podmanivou
atmosféru, která je
podtržena, mimo jiné,
poetickými texty trebičské
básničky Mirky
Hedbávné. Jeho nová
nahrávka Bílá Vrána je
album o lásce, pocitech a
věcech, které nás
přesahují.

Marian & ÚLETY

Jihomoravské rodinné
trio hrající autorský folk
z dílny nejstaršího člena
Mariana.

Marie Kralovičová -
flétny, zpěv
Josef Kralovič - basová
kytara, zpěv
Josef Marian Kralovič -
klasická kytara, zpěv

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Pátek 30. 7.

Krajiny dechu
(od 17:30 hod.)

Clarinet Factory & Grunik

Flétny nad Oslavou (ČR, Holandsko, Írán)

Itamar Borochoy (Izrael, USA)

Biograf v Tkalcovně krajině
ve 12 hodin

Blázen jsem ve své vsi

Dokument o životě a tvorbě básníka Bohuslava
Reynka z roku 2006, režie Aleš Kisil

ve 14:30 hodin

Poslechovka o krajině

O krajinách v hudbě

s hudebním publicistou Jiřím Moravčíkem

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku od 14.00 hod.

Roman Hampacher

Marian & ÚLETY

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény

Kejklíř Půpa: Pohádkový cirkus

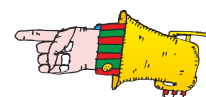
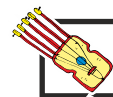
Lucie Redlová & Garde

Noční koncert

Stará tkalcovna

Tradttöchter (Německo)

Dernisáž!

Výstava Jarmila Pavláta zažije
nefalšovanou dernisáž!

Vážení a milí návštěvníci výstav v Náměšti,
vážení, milí, inteligentní a kultivovaní
návštěvníci výstavy Jarmila Pavláta, dovoďte
trochu nudné & šedé teorie, než přistoupím
k meritu věci.

Vernisáž je zahájení výstavy, kde se sejde
obecenstvo z části kvůli vystaveným dílům
a z části kvůli občerstvení a alkoholu, který
se zdarma podává. K tomu pár řečí, které
zpravidla nudí všechny, tedy mimo
autora/ky výstavy, který/rá s falešnou
skromností předstírá právě onu skromnost.
Z vernisáží si nic neodnesete. Protože díla
ostřížím zrakem hlídá autor/ka.

Dernisáž většinou nebývá veřejná, autor/ka
se netváří skromně, ale rozmrzele, že se
málo prodalo.

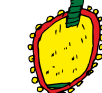
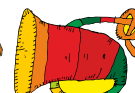
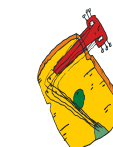
Ale pozor!!

Ne tak na **dernisáži** výstavy Jarmila
Pavláta!

Dernisáž, která začne v pátek 30. 7. 2021 v
15:00 ve výstavní síni na Staré radnici, bude
zajímavá tím, že si každý z výstavy může
vzít co chce a odnést si to kam libo. (Ano,
z vernisáží si nemůžete odnést vůbec, ale
vůbec nic.)

Ale má to malý háček & podmínku – když
si vezmete obrázek, který se vám líbí, tak si
zároveň musíte vzít jeden, co se vám ale
vůbec nelíbí. To proto, aby nakonec v
místnosti nezůstala řada nepovedených,
nepěkných a vůbec blbých obrázků, jak říká
vždy skromný Jarmil Pavlát, poetický
pohodný.

-rp-

Galerie na Staré radnici,
Masarykovo nám. 100,
Náměšť nad Oslavou

Jarmil Pavlát
Malá vonička vzpomínek
na Folkové prázdniny
Grafické vzpomínky
tichého & plachého
souputníka Folkových
prázdnin.

24. 7.–31. 7. 2021

Otevřeno: po–pá 9–12 a
13–16 hod., so: 9–11

Jarmil Pavlát

Jarmil Pavlát je
dlouholetý citlivý, plachý
a pozorný pozorovatel
dějů okolo sebe, což mu
umožňuje jeho povolání
obecního pohodného. Svá
pozorování posléze
přetavuje ve stejně citlivá
filozoficko kreativní
výtvarná díla, která svou
senzibilitou a
kosmopolitní srdnatostí
překračují hranice
minulého i současného
výtvarného dění. Svoje
díla ovšem ve své
plachosti a nesmělé
ostýchavosti (někdy
hraničící až s obsedantně
obsesní nutkavostí),
málokdy vystavuje na
veřejnosti a většinou je
po nějakém čase zničí
úplně. Tato výstava je
patrně na dlouhou dobu
příslušná výjimka,
která potvrzuje pravidlo.

Festival Maraton hudby Brno

maratonhudby.cz

14/8 2021

World music scéna

Biskupský dvůr

Kata
Damir Imamović
Spilar

Vstupenky
v síti GoOut!

Na dnešní scéně...

Iva Bittová & Mucha Quartet (ČR/Slovensko)

Jedinečná Iva Bittová s mezinárodně uznávaným smyčcovým kvartetem

Slovenské spevy – písně od Bély Bartóka v úpravách Vladimíra Godára.

Když už se zdá, že máme Ivu přečtenou a říkáme si, čím by nás asi tak ještě mohla překvapit, čímž není řečeno, že i kdyby to neudělala, přestala by nás vábit, přijde s dalším projektem. A zase nám padá brada, a zase myslíme na to, že jiná už nebude. Což je jenom dobře, stejně tak její rozhodnutí vracet se občas nazpět a „prohlubovat si zážitky“. Album Slovenské spevy, nabízející písně od maďarského skladatele a sběratele Bély Bartóka v úpravě slovenského skladatele Vladimíra Godára, vyšlo před pěti lety. A protože na koncertní provedení došlo jen párkrát, Iva Bittová se k němu znovu vrací, ale aby toho nebylo málo, se slovenským Mucha Quartetem k Bartókovi přidali také úpravy lidových písní od Leoše Janáčka, Alexandra Moyzese a Eugena Suchoně.

„Transkripce Vladimíra Godára mi opět umožnila proniknout do hudebního světa folkloru,“ vysvětlila tehdy Iva Bittová rozhodnutí obrátit pozornost tímhle směrem. S panem skladatelem se navíc dobře zná, několikrát spolupracovali a hlavně, kdo by si nepamatoval jejich album Mater. „S Mucha Quartetem, velmi mladým a talentovaným tělesem, jsme se v poměrně krátkém čase nastudování materiálu úžasně sešli. Jejich mladistvá energie osvěžila a inspirovala mou interpretaci“, uvedla Iva Bittová své přátele z Bratislavy, se kterými si zazpívala s takovou chutí a v takovém rozpoložení, jak už dlouho ne. Mezinárodně ceněný kvartet tvoří: Juraj Tomka (housle), Andrej Baran (housle), Veronika Prokešová (viola) a Pavol Mucha (violoncello).

Rubrika

Studenochumáková
tchyně (cyklus
Liborových postřehů)

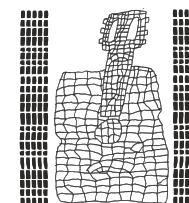
Zeptala se mě
tchyně...

...jestli není čas konečně také jednou umýt auto. „Umytý auto je dneska znak bohatství. A já jsem bohatěj jen duševně,“ odpovídám.

„Umytý auto není znak bohatství, to je výraz toho, že solidní člověk svědomitě pečuje o své věci, kterých si váží.“ „Kdepak“, tvrdím, „do myčky jezdí jen lidi, co mají peněz nazbyt.“ „Já nemluvila o myčce, já mluvila o mytí auta.“ „Když budu umývat auto na ulici, riskuju pokutu za ekologickou škodu na životním prostředí a ještě si bude celý barák vykládat, že jsem pod pantoflem, dočista jako tchán.“

„No tak si jezdí ve špinavém. To je ještě daleko horší vizitka!“

FOLKOVÉ
PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

**Když nápad
nepřichází
zkus najít
suchou jehlu
v kupce sena
zapři sám sebe
snaž se
a vytrvej**

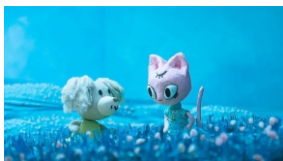

Přijde odměna

Michal K.

Projekce animovaných filmů v Kavecu

Dnes v první přestávce
mezi koncerty hlavní
scény se představí tři
oceňované absolventské
filmy z britské National
Film and Television
School.

Meow or Never

Režie: Neeraja Raj

Rok výroby: 2020

Stopáž: 10 min

Synopse: V tomto
ztráťtém muzikálu
cestuje kočičí astronautka
galaxií a hledá smysl
života, jen aby narazila
na vesmírné štěně
dychtivé pomoci, které
dělá problémy na každém
kroku. Vyjdají se na
neočekávanou cestu
společně a ona objeví
mnohem víc, než čekala,
že najde.

Maria Mazzotta (Itálie)

Italská zpěvačka, která dokáže rozplakat i ten nejtvrďší kámen
V neuvěřitelně emotivním hlasu má smutek, vášeň, lásku i
naději.

V neuvěřitelně emotivním, až drásajícím hlasu má Maria
smutek, vášeň, lásku i naději, což si dobře pamatujeme z dob,
kdy na Folkových prázdninách vystoupila se světově proslulou
skupinou Canzoniere Grecanico Salentino a naznačila, že patří
k největším žijícím evropským zpěvačkám. Maria pochází z
regionu Salento, rodišti tranzovních písní pizzica, a proto
zvládá i mistrovskou hru na rámový buben. U Canzoniere
zářila do roku 2015, pak u ní propukla láska k dalším vokálním
tradicím spojenými s Balkánem, východní Evropou a Řeckem,
ale také Indií. Zcela přirozeně je propojila se salentskou
kulturou a doprovodem vynikajících instrumentalistů. Výčet
velikánů, s nimiž Maria zpívala je také dlouhý, ale vypíchneme
ty největší: Ludovico Einaudi, Bobby McFerrin, Ibrahim
Maalouf nebo Piers Faccini.

Natočila i skvělá alba s albánským cellistou Redi Hasa, a na
loňském Amoreamaro ji doprovázel akordeonista a klavírista
Bruno Galleona z Madagaskaru. Po vzoru dávných tradic
pizzicy se Maria, bédující v salentském nářečí nad nemocným
světem, ničeným nenávistí a sobectvím, proměnila v léčitelku,
dosahující ve frenetickém rytmu očistné katarze otevírající
naše srdce.

Písně z alba Amoreamaro
doprovodí výborný
italský akordeonista
Antonino De Luca. Ale
jistě kdyby to bylo jen
trochu možné, nejraději
by se posadil do publika
a poslouchal hlas, který
se nezapomenutelně
zavrtává do hlavy.

24. 7. – 31. 7. 2021

Otevřeno: denně, vždy 1 hodinu před hlavním programem a o
přestávkách v hlavním programu

Zámek v Náměšti nad Oslavou
**Pavel Tasovský /kovové objekty/
Léčba železem a ohněm**

27. 6. – 29. 8. 2021

Výstava je volně přístupná v parku a v nádvořích zámku ve
dnech úterý–neděle v čase 9–17 hodin.

**Rádi bychom vás
upozornili, že kovové
objekty vystavené v
zámeckém parku nejsou
prolézačky. Prosíme, abyste
dávali pozor na své děti, pro
které jsou díla velkým
lákadlem k vyřádění.
Děkujeme za opatrnost i
ohleduplnost.**

Stará tkalcovna, areál Habitatu, Náměšť nad Oslavou
Tkalcovna krajina

25. 7. – 31. 7. 2021

Otevřeno: 9–17 hod. (kromě soboty 31. 7. 9–13 hod.)

Doufáme, že neunikl vaší pozornosti letošní **Katalog
Folkových prázdnin!** Můžete si jej zakoupit v
informačním centru, ve Staré tkalcovně i u vstupu na
koncerty za 50 Kč.

**Milí návštěvníci
festivalu, nedochází ke
včera avizované změně v
testovacím stanu, tzn. že
zůstává čas od 16:30 do
18:30 hodin v zámeckém
parku (nikoliv posunutí
od 16:00 do 18:00 hod.).
Ostatní zůstává beze
změny.**

To znamená, stan s
možností antigenních
testů (s platnou
vstupenkou nebo
festivalovým náramkem)
každý den (mimo výše
uvedenou výjimku) až do
soboty 31.7. od 9:00 do
10:00 ve stanu za
Špitálkem (kemp), před
areálem festivalu v
zámeckém parku vždy od
16:30 do 18:30 hod. Test
zdarma se řídí informací
z ISIN o nepřekročení
příslušného limitu
(antigenní test zdarma se
smí provést 1x za 7 dní,
mezitím jsou placené -
cca 200 Kč).
Na testy se neobjednává,
proto nezapomeňte přijít
na testy včas!

**FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

Pátek 30. 7. 16:00 hod.
Stará Tkalcovna
Závěrečná cirkusová show Cirkusu Very Good a dětí a rodičů, kteří budou chtít...

Hnízdo múz v pátek 30. 7.

9:00 - 17:00 Utkaná krajina
9:00 - 17:00 Grafická dílny
9:00 - 17:00 Dřevěný námořníček a selfie ve vlnách
10:00 - 11:00 Cirkusová škola „Zase spolu“
9:00 - 17:00 Omalovaná dílna dle domluvy cca 3 hodiny Orchester Folkových prázdnin
9:00 Pohádky z půdy
9:30 - 12:00 Smalty na vařič
9:30 - 12:30 Malování a povídání s Hennou
9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
10:00 - 13:00 Uzly
10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi
10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
10:00 - 15:00 Ateliér pleněrové a figurální kresby a malby
11:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
10:30 - 12:00 O historii zahradní architektury
10:30 - 12:30 Žonglování a kejklování
13:00 - 15:30 Smalty na vařič
13:00 - 16:00 Šperk šitý z korálků
13:15 - 16:00 Drátkování
13:15 - 16:00 Savování na textil
13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
15:30 - 16:30 Cirkusová škola „Zase spolu“

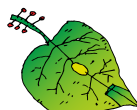
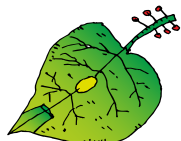
Ještě máte možnost navštívit výstavy...

Galerie 12, Kaštanová 12, Náměšť nad Oslavou
Kamila Berndorffová
Pod sluncem

Galerie 12 – Stodola
Kamila Berndorffová
Čísi svět

Obě výstavy 18. 7. – 15. 8. 2021
Otevřeno: úterý–neděle 13–17 hod.

Kavec u zámecké jízďárny
Kamila Berndorffová
Ohlédnutí za Folkovými prázdninami 2019 a Připomínkami 2020

Damir Imamović (Bosna a Hercegovina)

Sevdalinka z Bosny – všechny emoce naráz, s láskou na maximum

Vhrknou-li vám během Damirova zpěvu písní sevdalinek slzy do očí, nestyďte se.

Nepopsatelnému stavu, kdy se ve vás všechno pere, smutek vyhrává a zachrání vás jen vyzpívat se z toho, propadají všude na světě. Řekové mají písně rembetiko, Kapverdáné morny, Portugalci fado, Argentinci tango a černí Američané blues. Daleko dávno před nimi si už Bosňáci zpívali sevdalinky: melancholické písně o nenaplněné lásce, touze a tragické bolesti, vycházející z nejzranitelnějších koutů srdce, v nichž se vášně a rozum setkávají v prchavém rozpoložení nevyjádřitelném dvakrát stejným způsobem. Bosenskou národní tradici Damir ale neslýchaným způsobem zbavuje mýtu neměnitelnosti. A je jisté, že s americkým producentem Joe Boydem se na posledním albu Singer of Tales vydal na svou nejdobrodružnější cestu, kdy newyorský kontrabasista Greg Cohen zastupuje dejme tomu židovskou linku a světoznámý turecký virtuóz na třístrunné housle kemeche Derya Türkan klasickou osmanskou. Svou vizi nahlédnout na příběh sevdalinek z různých úhlů, naplnil na tamburu a kytaru se doprovázející Damir rozhodnutím zahrnout na album velmi populární sevdalinky, pamětníkům známým z rádia. S přáním, abychom je nechaly vstoupit do našich srdcí a neptali se, odkud přišly a komu patří, protože patří nám všem. Znějí v nich všechny emoce naráz, s láskou na maximum.

Something Borrowed

Režie: Micky Wozny
Rok výroby: 2020
Stopáž: 8 min
Synopsis: *Pero na papír, laskavá stará žena nemůže najít správná slova. Když však půjčí své pero nemožnému mladému chlapíkovi, nedostává se jí víc než jen slov.*

One Liner

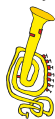
Režie: Matthew Lee
Rok výroby: 2019
Stopáž: 7 min
Synopsis: *Ian Plinth, nejlépe známý jako nezábavná polovina komediální dvojice ze sedmdesátých let, se pokouší o svůj sólový návrat na palubě výletní lodi.*

Oranžová scéna 2021

Program Oranžové scény nabízí ve stanech v zámeckém parku divadelní a hudební produkce vždy v přestávkách koncertu na hlavní scéně. Divadelní představení je součástí první přestávky hlavní scény a hudební vystoupení se odehrává v přestávce druhé.

Čtvrtek 29. 7.

Pruhované panenky: Kuchyňská skříň

Veselá klauniáda odehrávající se v secesní skříni. Pohádka o nešťastném zamilovaném hrnci, který nepřeje lásce princezny vařečky a smaltované misky. Za pomoci kuchyňského náčiní, porcelánu a smaltovaného nádobí se láska dvou zamilovaných šťastně naplní. Představení plné zpěvu,

V muslimském prostředí Bosny nešlo jen tak přijít za dívkou bedlivě chráněnou rodinou, a protože mladíci neměli jinou možnost jak vyjádřit své city, vylévali si láskyplný smutek v metaforických verších. Umění, které nepřestáváme obdivovat, představuje Damir Imamović v přenádherných milostných vyznáních tak procitěným způsobem, že každý pozná, že zpívá písně, kterým pro jejich nadčasovost hluboce věří. A třeba taková O bosanske gore sněžne představuje velmi silnou pobídku k poslechu celého alba. Damirovi ji daroval zpěvák Omer Ombašić. Srdcervoucí stesk po ztraceném domově napsal ve Švédsku, kam s pomocí srbského souseda za dramatických okolností z válečné Bosny utekl a zachránil si tím život. Věta z recenze sarajevského publicisty, že s poslechem se z nás stávají noví lidé, v tu chvíli až pálí. V magazínu Songlines, kde byl jako jediný na nejvyšší ceny nominován hned dvakrát, soudí, že se jedná o jedno z nejlepších alb, která v Bosně v tomto století vznikla. A celosvětové nadšení podtrhují i ankety world music. Na což má producent Joe Boyd, který byl v Newportu u toho, když Bob Dylan hrál do elektrické kytary a produkoval legendární alba Fairport Convention nebo Nicka Drakea a jako jeden z prvních zmapoval hudební terén Východní Evropy, vysvětlení: „Sevdalinky v něm našly dokonalého vítěze. Vývažovat tradici s modernou patří v hudbě k nejtěžším trikům a Damir to dokázal elegantně.“

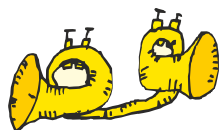
K čemuž úžasný zpěvák dodal: „Všichni pořád toužíme sdělovat příběhy, ale tím, že jsme se změnili, změnily se i sevdalinky. A pokud ode mne někdo čeká tradiční přístup, nebudu asi jeho oblíbeným zpěvákem.“

Noční koncert

Mehdi Aminian Jazi (Írán)

Virtuos na starobytlou rákosovou flétnu ney Mehdiho hra na ney: tisíce let stará hudba se ve svém vývoji nikdy nezastavila a není potřeba lpět na jejím tradičním podání.

Íránský hráč na flétnu ney a další nástroje, žijící v Rumunsku a předtím v Holandsku, Malajsii a Bosně. V současnosti pracuje v rakouské akademii věd v komisi věnující se mizení kultur a provádí doktorský výzkum zaměřený na pracovní písně a poezii spojené s íránskou tradicí tkaní koberců. Z toho, že vystudoval IT univerzitu nelze nic vyvozovat, protože pokračoval s etnomuzikologií a v roce 2013 založil mezinárodní projekt Roots Revival - platformu poskytující

mladým hudebníkům s autentickým zázemím z mnoha světových hudebních kultur příležitost navázat mezi sebou dialog. Sám ho navázal s libanonskou súfistickou zpěvačkou Abeer Nehme, holandskou hráčkou na indickou flétnu bansuri Julií Ohrmann, syrským hráčem na loutnu oud Mohamadem Zatarim nebo rumunskou zpěvačkou Marií Casandra Hausi, proslulou interpretkou lidových písní doina, jakéhosi rumunského blues s kořeny v Persii.

„Kořeny, to jsme my. Není to tak, že jsme prvními lidmi na Zemi. Jsme sbírka milionů let zvyků, které se postupně vyvíjely. Jsme ve fázi představující to, co bylo za námi“, vysvětlil Mehdi, narozený šest let po íránské revoluci, tudíž dobře pamatující tvrdé restriktce ohledně hudby a pocity bezmoci teenagera, kterému bylo znemožněno poslouchat hudbu o jakou měl zájem. Proto později Írán opustil.

S Roots Revival razí osobní přesvědčení, že i tisíce let stará hudba se ve svém vývoji nikdy nezastavila a není potřeba lpět na jejím tradičním podání, protože je úzce spojena s přítomností.

Rumunům udělal Mehdi s Roots Revival asi největší radost projektem Colours of Maria: počtě legendární židovské zpěvačky Marii Tanase, která s ojedinelou perspektivou nahlížela na tango a lidovou hudbu, do níž vkládala své charisma, až na ni v Rumunsku tehdejších let nikdo neměl. Proto se jí přezdívalo Edit Piaf z Bukurešti.

Jak vidno, Mehdi Aminian není jen výjimečným hráčem na ney a možná vám dává smysl, proč ho Marián Friedl přizval do projektu Flétny nad Oslavou.

doprovázené hudbou na nádobí, flétnu, kytaru a akordeon.

Ondřej Škoch a Napořád

Kapela Napořád ve složení exChinaski Ondřej Škoch a Petr Kužvart, zpěvačky Barbora Fialová a Josefina Čermáková, baskytarista Petr Tichý, bubeník David Švandrlík a klavírista Jan Linhart naplno využila koronavirovou pauzu a během této doby dokončila pod vedením britského producenta Clinty Murphysho své debutové album. Na koncertě zazní kromě songů z tohoto alba i další autorské hity nabitě čerstvou energií jako Možná, Shake It nebo singl Miláček (posluchači jej již znají z rádia Impuls).

